

تأثیر نمادهای بومی بر حس تعلق (نمونه موردی: آرامگاه شیخ زاهد گیلانی در لاهیجان)

مریم پورحیدر توچاهی^{۱*}، حسین صفری^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی واحد رشت، pourheydar333@gmail.com

۲- عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت، hossein_safari110@gmail.com

چکیده

هدف از مقاله حاضر ارزیابی تاثیر نمادهای بومی بر حس تعلق خاطر می باشد. در معماری های امروزی حس تعلق به مکان دیگر وجود ندارد و این امر دلیلی است برای پرداختن به چنین پژوهش هایی تا طراحان و معماران، با مدنظر قرار دادن الگوهایی مناسب از معماری بومی و ترکیب آن با الگوهای مدرن، بتوانند فضاهایی طراحی کنند تا ساکنین نسبت به مکانی که در آن زندگی میکنند حس تعلق داشته باشند. روش تحقیق به کار رفته در این پژوهش توصیفی-تحلیلی کمی و روش گردآوری اطلاعات، اسنادی کتابخانه ای و میدانی است و نرم افزار مورد استفاده برای تحلیل Spss می باشد. ابزار گردآوری اطلاعات در این پژوهش مشاهده، پرسشنامه، مصاحبه است. نمونه مورد مطالعه در این آرامگاه شیخ زاهد گیلانی یکی از نمادهای با ارزش معماری بومی می باشد. یافته ها نشان داد که مولفه های حس تعلق، پیوند با طبیعت، نظم و تناسب در نما بر حس تعلق به مکان در معماری بومی تأثیر گذار بوده است. در نتیجه مهمترین شاخصه های معماری بومی در ایجاد حس تعلق، نقوش هندسی به کار برده در گنبد و ارتباط آن با فضای بیرون است. از میان این دو عامل ذکر شده بالاترین میانگین فراوانی در ارتباط با پیوند فضای بیرون بر حس تعلق مراجعین می باشد، که این امر سبب شده تا طبیعت بر کیفیت فضای معماری بومی گیلان اثرگذار باشد.

واژه های کلیدی: نمادشناسی، معماری بومی، حس تعلق، آرامگاه شیخ زاهد گیلانی